

עמ"ת 37726/09/22 - מחמוד סנינה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 37726-09-22 סנינה (עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט דניאל פיש
העורר	מחמוד סנינה (עציר)
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	

בשם העורר: עו"ד פארס בריק - סנגוריה ציבורית

בשם המשיבה: עו"ד גלעד תלמי

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ש' בנג'ו) מתאריך 12.9.22, בה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים (להלן: "**ההחלטה**").

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

א. כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952;

ב. התחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**");

ג. קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק;

ד. איומים (מספר מעשים) לפי סעיף 192 לחוק;

ה. חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק;

ו. הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

2. על פי כתב האישום הנאשם הוא תושב האזור ששהייתו בתחומי ישראל מחייבת אזור או היתר כחוק שלא היה בידיו.

כפי שתואר בכתב האישום, המתלוננת הינה הגב' ס' מ', טרנסג'נדר, המציעה שירותי מין ועיסוי.

עמוד 1

בסביבות אוגוסט 2022 שהה הנאשם בתחומי ישראל וחיפש עבודה, הוא הזדהה בפני בעלת מסעדה בגבעתיים באמצעות תעודת זהות ישראלית הנושאת את שמו של אדם אחר, ועל בסיס זה התקבל לעבודה בתור טבח. באחד הערבים של חודש אוגוסט יצר הנאשם קשר עם המתלוננת באמצעות הודעות בטלפון תוך שהוא מציג את עצמו כאדם אחר וקבע עמה פגישה בדירה בחיפה לצורך קבלת עיסוי מהמתלוננת. מאוחר יותר באותו ערב הוא פגש אותה בדירה והשניים קיימו יחסי מין תמורת תשלום מצד הנאשם. בתום המעשים התגלע ויכוח ביניהם במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת בכך שחנק אותה וריסס את פניה בגז פלפל וכן נתן לה מכות אגרוף מרובות לעבר הפנים. חרף ניסיון המתלוננת לברוח ולהתגונן באמצעות שוקר שהיה ברשותה המשיך הנאשם לתקוף אותה בכך שחנק אותה עד שלבסוף הצליחה לצאת מהדירה ולהזעיק עזרה.

בהמשך הנאשם איים על המתלוננת באמצעות הודעות מהטלפון שלו, בהן הזהיר אותה מפני הגשת תלונה במשטרה, פן יבולע לה אם תעשה כן.

מספר ימים לאחר מכן הגיעו שוטרים למסעדה שם שהה הנאשם כדי לעצור, כשהנאשם הבחין בהם הוא ברח מהמקום תוך שהשוטרים דולקים אחריו עד שתפסו אותו.

3. בהחלטתו, קבע בית משפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה המבוססות היטב את האישומים ומתוכם קמה עילת מעצר בדמות מסוכנות ברף גבוה שלא ניתן לאיינה אלא במעצר ממש. צוין עוד שקיימת עילת מעצר נוספת של חשש מהימלטות. בית המשפט הגיע למסקנה זו מניתוח הראיות. בית המשפט התמקד בפרטי המפגש בין השניים ואימץ את גרסת האירוע כפי שפורטה בכתב האישום על בסיס חומר החקירה.

4. בית המשפט ציין שהעורר מסר מספר גרסאות לרבות גרסה לפיה קיבל עליו משימה לפגוע במתלוננת מטעם אדם אחר. נקבע שבשלב המעצר אין בית המשפט עוסק במהימנות הראיות ונקבע שלא עלו סתירות מהותיות בגרסת המתלוננת אלא להפך. עוד נקבע שהיקף הפגיעות במתלוננת מצביע על מסוכנות מצד העורר שמקימה עילת מעצר מטעמי מסוכנות. כמו כן, נקבעה עילת מעצר של סכנה להימלטות כתוצאה מהיות העורר תושב הרשות. בית המשפט היה ער לכך שגם תושבי האזור יכולים להשתחרר לחלופה אך קבע שאין המקרה מתאים לכך כאשר לעורר יוחסו מספר רב של עבירות מעבר לשהייה בלתי חוקית; קיומה של מסוכנות; ומעשיי ההתחזות וניסיון ההתחמקות מהשוטרים שבאו לעצור אותו.

5. בערר נטען שהעובדות בכתב האישום לא פורטו כהווייתן, ושטרם הפגישה המתלוננת הציגה את עצמה על פי פרסום ברשת חברתית כבחורה הנותנת שירותי מין, ורק במעמד המפגש בין השניים התגלה שמדובר באדם טרנסג'נדר. נטען שלאחר ששילם בטרם קבלת שירותי מין או עיסוי, דרש הנאשם את כספו חזרה והמתלוננת סירבה לכך, אז פרץ בין השניים ויכוח שהדרדר לאלימות.

6. עוד טען הנאשם שהוא זה שרוסס על ידי המתלוננת בגז מדמיע והותקף בשוקר, כאשר מנגד תקף אותה וגרם לה לחבלות. נטען עוד שהמתלוננת אישרה בגרסתה שהתכתבה עובר לאירוע עם העורר, אך לאחר

שנקראה למסור גרסה במשטרה התברר שהיא מחקה את כל ההתכתבויות ואף מחקה תמונות שהיא פרסמה ברשת. נטען שבית משפט קמא טעה כשנתן משקל יתר לגרסת המתלוננת.

7. ב"כ העורר טען שטענת המתלוננת שהותקפה ללא סיבה אינה הגיונית ושיש בכך כדי להפחית את עוצמת הראיות וכן את עוצמת עילת המעצר. יחד עם זאת, לא חלק הסנגור על כך שהעורר שהה בישראל ללא אישור, אם כי מדובר באדם ללא עבר פלילי והוכחש שהתחזה לאדם אחר או שעשה שימוש בתעודה מזויפת.

8. נטען שניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך של חלופה. נטען שבית המשפט קמא אף לא שמע את הערבים שהופיעו וגם לא הוזמן תסקיר מעצר. נטען ששחרור העורר מהמעצר לא יסכן את המתלוננת וצוין שיש לו בני משפחה בארץ שמוכנים לערוב לשחרורו בכל תנאי.

9. המדינה טענה שלא נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא. נטען שבית המשפט התייחס לראיות ביחס לכל האישומים ולשינויי הגרסאות אצל העורר. נטען שנגרמה חבלה קשה למתלוננת כפי שעולה מהצילומים שנעשו לה לאחר פגיעה. נטען שגרסת המתלוננת קוהרנטית ועקבית. צוין שהעורר הודה ששהייתו הייתה בלתי חוקית ושיש ראיות לכך שהשתמש במסמך מזויף כאשר התחזה לאדם אחר. נטען שהמסוכנות ברורה וגם שיש סיכון הימלטות נוכח העובדה שהעורר ברח כאשר באו שוטרים לעצור אותו. הודגש שלב לבו של העניין הינו התקיפה. נטען שלא בכדי דחה בית המשפט את האפשרות לבחון חלופה, בנסיבות של כלל העבירות שבוצעו.

10. באשר לראיות, אין מחלוקת ביחס לעבירה של שהייה בלתי חוקית. באשר לעבירה של התחזות לאדם אחר, אני מפנה לעדותה של בעלת המסעדה מיום 22.8.22 (סומנה 13). באשר למעשי התקיפה הנני מפנה להודעות המתלוננת, ובין היתר, ההודעה מיום 22.8.22 (סומנה 11).

11. עוד תצוין גרסתו של העורר בעדות מיום 17.8.22 לפיה בכלל הוא פעל בשליחות אדם אחר. בגרסה זו הוא הוסיף וטען שהוסכם בינו לבין המתלוננת לקיים יחסי מין, לאחר מכן הוא הודה בתקיפה לאחר שלטענתו רוסס בגז פלפל. יצוין שבגרסאות הקודמות של העורר, הוא סיפר פרטים אחרים ביחס לפגיעה. מכל מקום, אין זה מתפקידו של בית המשפט לקבוע את משקל הראיות בשלב המעצר ומספיק לקבוע שקיימות ראיות לכאורה שיש בהן אפשרות סבירה להביא להרשעת העורר. בית המשפט שישמע את ההליך יצטרך לקבוע איזה מבין הגרסאות המתחלפות והמשתנות של הצדדים באשר לאופי האירוע הוא האמת, אך בשלב זה אין ספק שקיימות ראיות לכאורה.

12. כפי שנקבע בבש"פ 6781/13 באשר לאפשרות של שחרור ביחס לתושבי האזור, שיקול מרכזי נוגע לעבירות המיוחסות לנאשם ולשאלה האם מיוחסת לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין בלבד או שמא מיוחסות לו עבירות נלוות. כמו כן, קיימת חשיבות לסוג העבירות הנלוות הנוספות המיוחסות לנאשם ואין דיין של עבירות קשות כדין עבירות קלות. במקרה זה, מדובר בעבירות אלימות קשה יחסית שנלוו לה עבירות איומים. זאת ועוד, העורר גם ניסה להימלט עת ששוטרים באו לעצור אותו. בנסיבות אלה קיימת הן עילת מעצר של מסוכנות והן

עילת מעצר של סיכון להימלטות ולא נפל פגם בתוצאה אליה הגיע בית המשפט שהחליט שיש לעצור את העורר עד תום ההליכים.

13. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.